

Urraburu
—
INSTITUCIONES
PHILOSOPHICÆ

THEODICEÆ

2

B103
T5
v.8

009 110

EX LIBRIS

HEMETHERII VALVERDE TELLEZ

Episcopi Leonensis

1080014375

INSTITUTIONES PHILOSOPHICÆ

QUAS ROMÆ

IN PONTIFICA UNIVERSITATE GREGORIANA

TRADIDERAT

P. JOANNES JOSEPHUS URRÁBURU S. J.

VOLUMEN OCTAVUM

THEODICEÆ

SECUNDUM

VALLISOLETI

Capilla Alfonsina
Biblioteca Universitaria

TYPOGRAPHIA JOSEPHI EMMANUELIS A CUESTA
LUTETIE PARISIORUM

P. LETIHELIUS
VIA DICTA CASSETTE, IO

FRIDERICUS PUSTET
PIAZZA FONTANA DE TREVI
N. 81-85.

1900

40172

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN
BIBLIOTECA VALLISOLETA Y TELLÉZ

B 103

I 5

v. 8

CUM volumen octavum operis P. Joannis Josephi Urráburu
e Soc. Jesu, cui titulus *Institutiones Philosophiae*, nihil, juxta,
censuram, contrarium fidei aut bonis moribus contineat,
prelo committi, ac in lucem edi permittimus.

Vallisoleti 25 Octobris 1900.

† Card. Archisp. Vallisoletanus.

FONDO FAMILIAR
VALVERDE Y TELLEZ

CIVIL LIBRARY
UNIVERSITY OF VALLADOLID

009718

INDEX

DISPUTATIONUM, CAPITUM ET ARTICULORUM

DISPUTATIO QUARTA.

DE ATTRIBUTIS DEI OPERATIVIS, ET PRIMO DE INTELLECTU
ET SCIENTIA.

CAPUT I

DE NATURA SCIENTIE DIVINE.

	P. ag.
ART. I. An et quali vita Deus vivat.	1
ART. II. Utrum in Deo detur scientia et intellectus.	9
§ I. Assertur Deo scientia perfectissima.	10
§ II. An et quo pacto sit in Deo intellectus sub ratione potentiae atque actus primi.	28
ART. III. Quotuplex distinguitur scientia Dei.	42
ART. IV. Qualis sit scientia Dei.	57
§ I. An et quo pacto scientia Dei sit invariabilis.	57
§ II. An et qualis scientia Dei sit causa rerum.	64
ART. V. An et quidam sit quasi formale principium divinae scientie.	91

CAPUT II

DE OBJECTO DIVINÆ SCIENTIÆ GENERATIM.

ART. I. Primarium objectum scientie divine, quod est ipsemet Deus.	104
§ I. Utrum Deus se cognoscat tamquam primarium objectum.	104
§ II. Solvuntur difficultates.	110
ART. II. Qualemam sit objectum adequatum scientie divine, et utrum Deus cognoscat alia a se.	115
ART. III. An Deus cognoscet singularia et mala.	129
§ I. An Deus cognoscat singularia.	129
§ II. Utrum Deus cognoscat mala et negationes.	137
ART. IV. An et quo pacto Deus videat infinita.	139

CAPUT III

DE SCIENTIA DIVINA SIMPLICIS NOTITIE VEL INTELLIGENTIE.

ART. I. Utrum Deus cognoscat omnia possibilia.	140
ART. II. In quo medio cognoscet Deus possibilia.	145 *
§ I. Status questionis et variae sententiae.	145
§ II. Utrum Deus cognoscat possibilia in se ipso.	152

§ III. Utrum Deus cognoscat etiam possibilia immediate in se ipsis.	165
ART. III. Utrum Deus intrinsece connectatur cum interna rerum possibilitate.	181

CAPUT IV

DE SCIENTIA VISIONIS.

ART. I. Utrum Deus cognoscat existentia omnia in quavia temporis differentia, ac pertinere futura libera.	201
§ I. Utrum Deus presentia cuncta cognoscat et praeterita.	201
§ II. Utrum Deus cognoscat futura omnia libera.	201
ART. II. Utrum futura contingenta determinatum habeant veritatem, vel utrum propositiones de futuro contingente sint determinatae verae vel falsae.	225
ART. III. In quo medio cognoscat Deus futura contingenta.	261
§ I. An Deus futura libera videat in suis ideis.	267
§ II. Utrum Deus futura contingenta cognoscat in exterioro decreto sua voluntatis.	273
§ III. An et quod sensu dici potest Deus videre futura in se ipsis.	285
§ IV. Utrum Deus futura cognoscat in causis eorum proximis.	287
§ V. Utrum Deus futura contingenta cognoscat in se ipsis.	299
ART. IV. Utrum omnia futura Deo in aeternitate ita sint realiter presentia, ut illi ab exteriori coexistant.	301
§ I. Exponentur sententiae.	304
§ II. An et qualis sit praesentia, quam res habent in divina aeternitate.	310
§ III. Quoniam sit mens S. Thomae circa rerum futurarum presentiam in aeternitate.	329
§ IV. Solvantur difficultates.	342

CAPUT V

DE SCIENTIA MEDIA.

ART. I. Quoniam sit objectum scientie media.	346
ART. II. Utrum contingentia futura sub conditione certo atque infallibiliter a Deo cognoscantur?	350
ART. III. In quo medio cognoscat Deus contingentia conditionatae futurae: et an admittenda sit scientia media.	377
ART. IV. Solvantur difficultates adversus praecedentem doctrinam.	389

CAPUT VI

DE IDEIS EXEMPLARIBUS DIVINIS.

ART. I. Utrum admittenda sit in Deo idea exemplaris.	417
ART. II. Utrum sit una, an vero plures in Deo idœ exemplares.	425
ART. III. Quarum rerum Deus habeat ideas.	432

DISPUTATIO QUINTA

DE DIVINA VOLUNTATE.

CAPUT I

DE NATURA ET PROPRIETATIBUS VOLUNTATIS DIVINÆ.

ART. I. Utrum admittenda sit in Deo veri nominis volatio et voluntas.	410
§ I. Ostenditur Deo convenire voluntatem.	441
§ II. Utrum datum in Deo voluntas per motu potentia vel actus primi.	446
§ III. Utrum convenient Deo appetitus innatus.	447
ART. II. Quotuplex sit voluntas Dei.	451
ART. III. De quibusdam divina voluntatis proprietatibus.	459
§ I. Divina voluntatis immutabilitas et libertas.	459
§ II. Utrum voluntas divina sit causa rerum.	459
§ III. Utrum voluntatis divina possit dari causa vel ratio.	464
§ IV. An voluntas divina poterit ab exteriori manere omnino suspensa erga res creatas, ita ut illas nec vellet, nec nolleat actu positivo.	470
§ V. Utrum voluntas Dei semper impleatur.	476
§ VI. An voluntas Dei rebus imponat necessitatem.	477

CAPUT II

DE OBJECTO DIVINE VOLUNTATIS.

ART. I. Utrum Deus velit se solum, aut etiam alia, et quo pacto.	480
§ I. Ad quæ objecta se porrigit divina voluntas.	480
§ II. Utrum Deus omnia necessario velit.	484
§ III. Utrum Deus saltem moraliter teneatur ad optimum.	486
ART. II. Quoniam sit objectum formale ac primarium voluntatis divinae.	488
ART. III. De objecto secundario divina voluntatis.	496
§ I. Utrum Deus velit, amare omnes res creatas, sive presentes, sive praeteritas, sive futuras.	497
§ II. An et quo facto Deus amet possibilia.	499
§ III. Utrum voluntas divina versetur circa impossibilia.	510
§ IV. Utrum Deus velit mala, negationes et privationes.	511
§ V. Utrum possit saltem Deus velle esse mala aut fieri.	522

CAPUT III

DE ACTIBUS ET VIRTUIBUS DIVINÆ VOLUNTATIS.

ART. I. De actibus et affectibus divinæ voluntatis, et prius quidem de iis, qui respondent passionibus circa bonum.	527
§ I. Amor utrum Deo convenient propriæ ac formaliter.	528
§ II. Utrum Deo convenient gaudium.	538

§ III. <i>Utrum Deo conveniat proprie desiderium,</i>	538
§ IV. <i>Utrum spe: Deo conveniat,</i>	544
ART. II. Actus voluntatis respondentes passionibus circa malum.	546
§ I. <i>Utrum oclum tribui possit Deo,</i>	546
§ II. <i>Tristitia vel dolor utrum proprie Deo convenire possit,</i>	550
§ III. <i>Fuga utrum Deo conveniat,</i>	561
§ IV. <i>Timor utrum proprie deo pradicari valeat,</i>	561
§ V. <i>Quid dicendum de desperatione,</i>	562
§ VI. <i>Ira utrum Deo proprie, an solum metaphysice conveniat,</i>	563
§ VII. <i>Quid dicendum de audacia,</i>	567
ART. III. Actus divina voluntatis respectu finis.	567
ART. IV. De virtutibus divina voluntatis generatim, ac de fortitudine, temperantia carumque partibus.	571
§ I. <i>De temperantia ejusque partibus,</i>	572
§ II. <i>De fortitudine illiusque partibus,</i>	574
ART. V. De justitia Dei partibus potentialibus.	577
§ I. <i>Quoniam et quo pacto virtutes justitiae annexa convenient Deo,</i>	578
§ II. <i>An et quo pacto iuramentum Deo tribui possit,</i>	589
§ III. <i>Utrum ex promissione divina verum aliquod enascatur debitum fideliatis,</i>	591
ART. VI. Utrum in Deo sit justitia.	601
§ I. <i>Utrum Deo proprie convenient generalis ratio justitiae,</i>	603
§ II. <i>Quid dicendum de legali justitia,</i>	605
§ III. <i>Quid dicendum de justitia vindicativa,</i>	612
§ IV. <i>Quid dicendum de justitia distributiva,</i>	617
§ V. <i>Quid dicendum de justitia commutativa,</i>	628
ART. VII. De divina misericordia.	636
§ I. <i>Asseritur Deo misericordia,</i>	636
§ II. <i>Confertur misericordia cum justitia divina,</i>	638

DISPUTATIO SEXTA.

DE DIVINA OMNIPOTENTIA.

CAPUT I

REALITAS ET NATURA DIVINÆ OMNIPOTENTIÆ.

ART. I. Utrum Deus sit omnipotens.	640
ART. II. Quotplex sit potentia Dei, ubi de ordinaria et absoluta.	650
ART. III. An potentia Dei activa distinguatur ab scientia et voluntate.	663
ART. IV. Utrum omnipotens Dei intrinsecè atque essentialiter connectatur cum possibilibus.	680
ART. V. An actio, qua Deus agit ad extra, sit ipsa ejus essentia.	681

CAPUT II

DE OPERIBUS DIVINÆ PROVIDENTIAE, AC PRIMO DE CREATIONE.

ART. I. Utrum Deus solus possit creare saltem tamquam causa principialis.	689
ART. II. Utrum creatura possit esse saltem instrumentum creationis.	703

CAPUT III

DE CONSERVATIONE RERUM A DEO.

ART. I. Utrum omnis res creata indigeat, ut a Deo positive conservetur in esse.	707
§ I. <i>Utrum Deus reipæ servet positivæ res omnes in esse,</i>	708
§ II. <i>Quo pacto Deus res cunctas conservet in esse,</i>	717
ART. II. De natura conservationis, ubi utrum eadem sit actio productio rei et conservatio.	720
ART. III. Utrum Deus possit aliquid in nihilum redigere.	736

DISPUTATIO SEPTIMA.

DE CONCURSU DEI CUM CAUSIS SECUNDIS.

CAPUT I

NECESSITAS CONCURSUS DIVINI.

ART. I. Utrum Deus physice et immediate concurrat ad omnes prorsus actiones causarum secundarum.	744
ART. II. Quomodo comparetur in concursu divino actio Dei et actio creaturae.	757
ART. III. Utrum Deus concurrens dicendum sit immediate agere immidatione suppositi, an vero solum immediatione virtutis.	776

CAPUT II

MODUS DIVINI CONCURSUS, UBI PRIMUM PERPENDITUR SYSTEMA PREVIE MOTIONIS, QUAM PRÆMOTIONEM ET PHYSICAM PRÄDETERMINATIONEM DICUNT.

ART. I. Describitur prædeterminatio physica.	783
ART. II. Utrum admittenda sit prædeterminatio vel præmotio physica modo exposita ad actiones causarum naturalium.	791
ART. III. Utrum admittenda sit physica prædeterminatio in causis libere agentibus.	810
ART. IV. Solventur difficultates.	833
§ I. <i>Difficultates ex argumentis intrinsecis,</i>	833
§ II. <i>Difficultates ex auctoritate de promptis,</i>	858
§ III. <i>Difficultates ex scriptoribus Societatis petræ,</i>	873

ART. V. Quid dicendum de extrinseca prædeterminatione, ac de premotione causarum liberarum indifferenti.	892
§ I. Excluditur prædeterminatione extrinseca.	892
§ II. Utrum in agentibus liberis necessaria sit aliqua præmotio natura sua indifferentes et conpossibilis cum voluntatis dissensu.	894

CAPUT III

STATUTUM VERA SENTENTIA CIRCA DIVINUM CONCURSUM.

ART. I. Brevis declaratio simultanei concursus.	902
ART. II. Utrum causa prima conjugatur cum secunda ad operandum per decreta applicandi omnipotentiam suam in certa temporis differentia.	904
ART. III. Qualem sit decretum applicans omnipotentiam divinam ad concurrendum.	922
ART. IV. Qualem sit divinum decretum concurrendi ad actus malos.	942

CAPUT IV

DE MENTE S. THOMÆ CIRCA PHYSICAM PRÆDETERMINATIONEM.

ART. I. Quot modis ex doctrina Aquinatis operetur Deus in creaturis.	960
ART. II. Utrum in hisce diversis modis operationis S. Thomas docuerit physicam præmotionem.	964
ART. III. Utrum ex eo quod S. Thomas doceat omnia moveri a Deo, physica Thomistarum prædeterminatione consequatur.	986
ART. IV. Utrum S. Thomas physicam præmotionem docuerit in causis ac potentias necessariis.	996
ART. V. Utrum S. Thomas pro causis liberis physicam prædeterminationem necessariam duxerit.	1000
§ I. An S. Thomas doceat Deum causas liberas prædeterminare ad actus liberos bonos ordinis naturalis.	1001
§ II. An S. Thomas docuerit prædeterminationem ad actus malos.	1020
§ III. Solvuntur difficultates.	1026

DISPUTATIO OCTAVA

DE PROVIDENTIA DEI ET RERUM OMNIVM GUBERNATIONE

AC DOMINIO.

CAPUT I

DE PROVIDENTIA DEI

ART. I. Quod sit providentia.	1040
§ I. Descriptio providentia.	1041
§ II. In quo actu formaliter sit sit providentia.	1046

ART. II. An sit in Deo providentia, et quinam sit eius ambitus.	1051
§ I. Vindicatur in genere providentia Dei.	1053
§ II. Utrum providentia divina omnia prorsus regat creatura.	1057
§ III. Utrum Deus homini speciali providentia regat.	1073
ART. III. Qualis sit providentia Dei.	1082
§ I. Utrum Deus immediate omnibus protegat, an vero mediate.	1082
§ II. Utrum providentia Dei rebus necessitatibus imponat.	1085
§ III. Utrum providentia sit Deo necessaria, an libera.	1089

CAPUT II

DE DIVINA GUBERNATIONE

ART. I. An et a quo mundus gubernetur.	1091
§ I. An mundus gubernetur.	1091
§ II. An mundus ab uno Deo gubernetur.	1095
§ III. Utrum finis ultimus gubernationis sit ipse Dsus.	1098
ART. II. Utrum omnia ita subdantur divinae gubernationi, ut nihil praeter ipsam contigere valeat.	1101
ART. III. Utrum Deus omnia immediate gubernet.	1104

CAPUT III

DE DOMINO DEI.

ARTICULUS UNICUS. An et quale dominum compstat Deo.	1109
---	------